

[Aksel Larsen.]

seende ikke Ministeriets Ansvar, at det deler dette Ansvar med Rigsdagen, eller i hvert Fald med den Del af Folketinget, der i sin Tid stemte for, at Sagen skulde gribes saadan an, der i sin Tid stemte for, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen skulde udleveres til Retsforfølgning.

Vi agter derfor ikke at forlange Ministeren for Rigsretten, fordi vi — i Lighed med det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen — tvivler om, hvorvidt der overhovedet findes nogen Paragraf, som er anvendelig paa Tilfældet, og derfor anser det for ganske nytteløst. Men for øvrigt naturligvis ogsaa, fordi et saa kolossalt Ansvar, som Ministeren efter vor Mening har paadraget sig, overhovedet ikke er egnet til at blive bedømt for Rigsretten. Vi ønsker heller ikke at gaa Det frie Folkepartis Ærinde i denne Sag og agter at stemme imod dets Forslag, ganske uanset om dette Forslag juridisk set maatte være mere eller mindre meningsløst.

Men vi benytter Lejligheden til igen at henstille til Regeringen, at den dog bliver lidt opmærksom paa, hvad der er oppe i Tiden, og hvad der foregaar her i Landet, noget, som i høj Grad ligger paa Linie med det, der tidligere er foregaaet i Tyskland. Hvis man fra den demokratiske Regerings Side ikke viser fornøden Vilje til at holde rene Linier og rydde op, hvor der paa viseligt er noget galt i Administrationen, giver man Demokratiet Modstandere Vaaben og Argumenter i Hænde til deres Agitation og skader derved sig selv og dermed naturligvis ogsaa den Arbejderklasse og den Arbejderbevægelse, hvis Interesser man hævder at varetage. Den Lære synes jeg dog, Regeringen skulde drage heraf og se i Fremtiden at undgaa at levere sine Modstandere saadant Agitationsmateriale, som den har gjort i denne Sag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. S. Foget): For os har det ikke virket overraskende at høre de forskellige Partiers Stilling til det af os fremsatte Forslag. Vi har længe været bekendt med, at naar der var Tale om en virkelig Opposition imod Regeringen eller nogen af dens Medlemmer, svigtede saavel de Konservative som Venstre, og at de ogsaa gør det i Dag, er ikke noget, som i nogen Maade forbavser os. At de tager det fulde Medansvar med Ministeren her, forbavser os heller ikke. Og deres Udtalelse om, at de ikke billiger, at Pengene er taget her eller der, er saa almindelig, at den ingen Betydning har. Det er derfor kun, hvad vi havde ventet, at de officielle Talere

for Partierne gaar sammen med Ministeren her og ikke ønsker at stille ham til Ansvar for hans Gerninger.

I saa Henseende maa vi altsaa sige, at indtil nu har Sagens Debat ikke vist noget overraskende ud over netop dette, at den højtærede Minister erklærede, at han ikke havde anmodet Justitsministeriet om at tage Hensyn til hans og ikke Politadvokatens Udtalelser. Jeg staar netop her med en Afskrift af den Skrivelse, som den højtærede Minister har sendt, og i denne Afskrift staar der Side 5:

„Ved at meddele foranstaaende skal man anmode Justitsministeriet om at foranledige, at foran anførte maa blive taget i Betragtning under de kommende Forhør.“

Det er altsaa ganske notorisk, Skrivelsen er her. Den er fuld af, som jeg sagde før, Bortforklaringer o. s. v., noget, som enhver, der har Lyst til det, vil kunne faa Lejlighed til at læse efter denne Debat.

Den højtærede Minister mente, at han burde afholde Udgifterne af de offentlige Midler til de private Eksportører. Ja, det har vi jo set, ellers havde han vel ikke afholdt dem. Men at denne Handling er fuldkommen i Overensstemmelse med Loven, vil jeg dog indtil videre betvivle.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen sagde, at det vilde have kostet 50 000 Kr. at faa Sagens Akter duplikeret. Jeg vil være i Stand til at skaffe Tilbud paa 12 000 — 15 000 Kr., hvis det endnu kan have Interesse. Ingen eller i alt Fald kun meget faa af Tingets Medlemmer har sat sig ind i de Forhold, de her skal tage Stilling til. Det vilde derfor være betimeligt, om man i sidste Instans søgte at blive klar over det. Men saa megen Ulejlighed gør Medlemmerne sig ikke.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen siger, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Udtalelser er kendt ubeføjede, og den Udtalelse er egentlig gentaget af de ærede Medlemmer Hr. Vanggaard og Hr. Fibiger, bare i lidt divergerende Form. Man hævder altsaa, at denne Eksportsag, som har verseret gennem Uger, ja, gennem Maaneder, er sluttet med en Kendelse om, at det ærede Medlems Angreb er ganske ubeføjet.

Saadanne Udtalelser beviser til fulde, at de ærede Medlemmer, som har udtalt dette, overhovedet ikke har læst Dommen, ikke har læst, hvorledes man i Byrettsdommen Gang paa Gang er kommet til det Resultat, at ganske vist er dette ikke rigtigt, men det er af underordnet Betyd-